המכשפה בסירת האבן

א.לאנג

היה פעם זוג מלכותי ולהם בן בשם סיגורד, בחור נאה, פעיל וחזק. כשאבא המלך בא בימים דיבר עם בנו ואמר כי הגיע זמן שהוא יחפש לו אישה, כי הוא בעצמו אינו יודע כמה זמן עוד יחיה, והיה רוצה לראות את בנו נשוי, עוד לפני מותו.
סיגורד הסכים ושאל את אביו איפה הוא מציע לו לחפש את האישה. המלך סיפר לו אז שהוא מכיר מלך של ארץ מסוימת, ולו בת יפה ביותר. נראה לו כי טוב היה אילו סיגורד יכול היה להשיג אותה.
ואכן סיגורד התכונן לנסיעה והפליג בים לארץ עליה סיפר לו אבא.
הוא בא למלך אותה הארץ וביקש את ידה של בתו. המלך נתן את הסכמתו אך דרש שהזוג יישאר במקום, כי הוא בעצמו כבר חלש וקשה לו למלוך לבדו.
סיגורד קיבל את הדרישה, אך אמר שכאשר תגיעה ידיעה על מות אביו הוא חייב יהיה לחזור לארצו. ואמנם נשא סיגורד את הנסיכה ועזר למלך לנהל את ענייני ארצו. הוא והנסיכה אהבו זה את זו מאוד ואחרי שנה נולד להם בן. כאשר הילד היה בן שנתיים הגיעה ידיעה על מותו של אביו, וסיגורד הפליג הביתה באוניית מפרשים עם אישתו ועם בנו.
הם שטו ימים אחדים וערב אחד, כאשר היו מרוחקים רק יום הפלגה אחד מארצם, רוח הים שקטה והאנייה עצרה.
סיגורד עם אישתו ובנו היו על הסיפון וראו שכל המלחים נרדמו. כעבור זמן גם סיגורד הרגיש עייף מאוד. הוא ירד לתאו כדי לנוח והשאיר את המלכה עם בנה לבד על הסיפון.
אחרי זמן קצר המלכה ראתה בים משהו שחור שמפליג בכוון האונייה שלהם. כשהדבר התקרב ראתה שזו סירה עם דמות החותרת לבדה,
וכשהסירה הגיעה לדופן האונייה התברר למלכה כי זאת סירת אבן ומהסירה עלתה לסיפון מכשפה מכוערת.

מרוב בהלה המלכה לא יכלה לזוז, לא להעיר מי מהמלחים או לקרוא לבעלה.
המכשפה לקחה ממנה את הילד והניחה על הסיפון. אז היא הורידה מהמלכה את בגדיה ולבשה אותם בעצמה. בסוף שמה את המלכה בסירה ואמרה "בכישוף זה תפליגי בלי לסטות עד שתגיעי לאחי בארץ התחתית."
המלכה עמדה ללא תנועה בסירת האבן שהפליגה במהירות משם, ונעלמה בחושך.
כאשר לא ניתן היה יותר לראות את הסירה הילד התחיל לבכות. המכשפה לא הצליחה להשקיט אותו. לכן ירדה, עם הילד בזרועותיה, אל התא בו ישן סיגורד ונזפה בו שהשאיר אותה לבדה על הסיפון, בלי שמי ישמור עליה.
סיגורד הופתע מהנזיפה הפתאומית וגם הוא ניסה להשקיט את הילד, אך ללא הועיל. אזי הוא עלה לסיפון, העיר את המלחים, ציווה לפתוח את המפרשים ולכוון את האונייה ישר לנמל, כי הרוח התחילה שוב לנשוב.
הם הגיעו לארץ בה אמור היה למלוך סיגורד ומצאו את כל הנתינים מבכים את מותו של המלך הזקן, אך שמחים לבואו של סיגורד שבא עכשיו אליהם.
בנו של המלך עדיין המשיך לבכות ולצעוק ולא פסק מאז שלקחו אותו מאמו על האונייה. זאת למרות שהיה תמיד ילד שקט ובכה רק לעתים רחוקות. לכן המלך בחר אחת מבין נשי החצר ומסר לה את הילד לטיפול. ברגע שהמלכה מסרה את הילד לידי המטפלת, הוא הפסיק לבכות והתנהג יפה כפי שהתנהג כבר קודם.
אחרי הנסיעה המלך הרגיש שאישתו השתנתה מאוד, וגם לא לטובה. היא הייתה עקשנית ויהירה יותר וקשה היה להיות בסביבתה. תוך זמן קצר גם אחרים הרגישו בדבר.
בין אנשי חצר המלך היו שני צעירים, בני שמונה-ותשע-עשרה שאהבו לשחק שחמט ובילו שעות ארוכות בחדרם במשחק זה. חדרם היה קרוב לחדרה של המלכה ולעתים קרובות במשך היום הם שמעו איך היא מדברת אל עצמה. ויום אחד הקשיבו במיוחד וכשדיברה שמו את אוזניהם לסדק בקיר שבין שני החדרים. הם שמעו אותה אומרת

"אם אני מפהקת קצת, אני נערה קטנה, אם אני מפהקת למחצה, אז אני חצי טרול. אם אני מפהקת פיהוק מלא, אז אני טרול שלם."
הצעירים הציצו דרך הסדק וראו שהיא פיהקה בכל פה והפכה לטרול מכוער. ואז נפתחו קרשי הרצפה ובחדר הופיע ענק בעל שלושה ראשים, נושא שוקת מלאה בשר. הענק בירך את אחותו ושם את השוקט לפניה. היא התחילה לאכול עד שרוקנה את השוקת כליל.
הצעירים ראו את הכל אך את דבריהם לא שמעו או לא הבינו. הם הופתעו כשראו את כמות הבשר שהצליחה לאכול, והבינו עכשיו מדוע אין לה תיאבון כלל כשהיא יושבת ליד השולחן עם המלך.
אחרי שהטרול גמרה לאכול היא חזרה לדמותה הקודמת של המלכה והענק נעלם עם השוקת כפי שבא.
הצעירים חשבו לספר למלך את הדבר שראו, אך פחדו מנקמתה של המלכה-הטרול.
בינתיים קרו גם דברים מוזרים עם בן המלכה. ערב אחד, כאשר המטפלת הדליקה נר בחדר, נפתחו קרשים של הרצפה והופיעה אישה יפהפה, לבושה לבן, עם חגורת ברזל סביב מותניה ועם שרשרת הקשורה לחגורה ונמשכת מטה אל תחת הרצפה.
האישה ניגשה למטפלת המופתעת, לקחה ממנה את הילד וחיבקה אותו אל חזה. אחר כך החזירה אותו למטפלת, חזרה כפי שבאה והרצפה נסגרה אחריה.
למרות שהאישה לא אמרה מילה המטפלת נבהלה מאוד, אך לא סיפרה את הדבר לאיש.
הדבר קרה גם בערב הבא ואז, לפני שהאישה הלכה, אמרה בקול עצוב "שניים הלכו ורק אחד נשאר" ונעלמה כמו קודם.
המטפלת נבהלה הפעם עוד יותר כי חשבה שאולי סכנה כלשהי מאיימת להילד. זאת למרות שהאישה התנהגה בנועם וחיבקה את הילד כאילו הוא שלה.
הדבר המפתיע ביותר היו המילים "רק אחד נשאר" והמטפלת פירשה זאת שרק עוד ביקור אחד נשאר, כי האישה הופיעה כבר פעמיים. ואז היא החליטה לספר את הכל למלך סיגורד. היא ביקשה שיהיה נוכח בחדר בשעה בה האישה נהגה להופיע. המלך

הבטיח לעשות כך ובשעה יעודה התיישב בחדר עם חרב שלופה בידו.
כמו בפעמיים קודמות נפתחו קרשי הרצפה והופיעה האישה בלבן. סיגורד ראה מיד שזו אישתו האהובה ומיד חתך בחרבו את השרשרת שהייתה מחוזקת לחגורתה.
באותו רגע נשמע רעש אדיר וכל הארמון רעד כה חזק שכולם חשבו כי הוא יתפורר כולו. אך אחר כך הרעש והרעידות פסקו וכולם נרגעו.
המלך והמלכה התחבקו והיא סיפרה לו את הכל. איך המכשפה באה לאונייה כשכולם נרדמו, ואיך היא שלחה אותה בסירת האבן. הסירה הפליגה דרך החושך עד שהגיעה לחוף שעליו חי ענק בעל שלושה ראשים. הענק רצה לשאת אותה לאישה אך היא סירבה. לכן הוא סגר אותה במרתף והבטיח לשחררה רק כשתסכים לו.
אחרי זמן מה היא התחילה לתכנן איך להשתחרר ממנו ובסוף הבטיחה לו להיות אישתו אם ירשה לה לראות שלוש פעמים את בנה. הוא הסכים לכך אבל קשר אותה בחגורת ברזל ושרשרת, שהקצה השני שלה חיזק לחגורתו. מעונו של הענק היה באמת תחת ארמון המלך. כאשר המלך חתך את השרשרת זו השתחררה, הענק נפל מגובה רב במעבר תת-קרקעי ונהרג. הרעש הגדול היה קול נפילתו, והרעידה נגרמה על יד פרפורי המוות שלו.
עכשיו גם שני הצעירים סיפרו מה ראו ושמעו בחדר המלכה, אך פחדו לספר כי חששו מכוחה של המכשפה. המלך סיגורד הבין את התנהגות המלכה-הטרול. הוא ציווה מיד להלביש לה שק על ראשה ולסקל אותה למוות.
המלכה האמיתית חזרה לתפקידה הראוי והייתה אהובה על כולם. המטפלת נישאה לאציל מאנשי המלך והזוג המלכותי נתן להם מתנות יקרות לנישואיהם.